

תת"ע 2546/03/19 - מדינת ישראל נגד ילנה קובליוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2546-03-19 מדינת ישראל נ' קובליוב

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פוקס
נגד: ילנה קובליוב
הנאשמת: ילנה קובליוב

פסק דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 31.10.18, הודעת תשלום קנס בגין נסיעה על השול (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 33(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וטענה: "אני לא עשיתי את זה. לא נסעתי בשוליים, בגלל זה אני רוצה לראות את התמונה. לא הייתה סיבה ביום הזה".

ביום 7.7.19, נשמעו הראיות בתיק.

מטעם המאשימה, העיד רס"ל עידן כהן, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידה הנאשמת והוגשו 4 תמונות שצילמה.

על פי גרסת המאשימה, ביום 31.10.18, בסמוך לשעה 15:12, נהגה הנאשמת ברכב בכביש 4, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעה למחלף אלוף שדה, נצפתה, לכאורה, על ידי העד כאשר היא נוסעת לכיוון מזרח, מימין לקו הצהוב, תוך עקיפת כלי רכב אחרים, בשל עומס תנועה שהיה במקום. העד ציין כי עמד מימין לכביש, כשפניו לכיוון התנועה, הבחין בבירור בעבירה ושמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשמת, עד לעצירתו.

העד הורה לנאשמת לעצור את הרכב ורשם מפיה את הדברים הבאים: "כולם עושים את זה מה" "אז תעצור את כולם שעושים את זה" "הכביש צר ועליתי רק קצת".

הנאשמת העידה להגנתה ועל פי גרסתה נהגה במקום האמור, אך לא נסעה על השול, אלא בכביש וכן, טענה כי לא

היה עומס תנועה במקום והתנועה זרמה באופן רציף. עוד טענה הנאשמת, כי העד עצר אותה ועוד שתי נהגות וזאת באופן שרירותי וכן, לדבריה, השול היה צר ורכבה לא נכנס לתחומו במלואו.

הנאשמת הגישה תמונות שצילמה מתוך רכבה ואף כי התמונות לא הוצגו לעד, בחרתי לקבלן ואמינה עלי טענת הנאשמת, כי צולמו במקום העבירה ובזמן אמת.

בחקירתה הנגדית, נשאלה על עומס התנועה במקום, על כלי הרכב הנוספים שנעצרו ועל מניעיו של העד לייחס לה עבירה, שלטענתה, לא עברה, אך לא עומתה ישירות עם העבירה עצמה, דהיינו, הנסיעה בשול.

כמו כן, ניכר היה בנאשמת כי היא מתקשה בשפה העברית, אך כיוון שעובדה זו לא התגלתה במועד ההקראה, לא זומן מתורגמן מתאים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה, החסיר עד התביעה עובדות מהותיות כגון: האם חצתה הנאשמת את הקו הצהוב עם ארבעת גלגליה. בהיעדרן, ייתכן ושגה עד התביעה בהתרשמותו מנסיבות המקרה.

הנאשמת עמדה על גרסתה ועדותה בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

מהתמונות שהגישה הנאשמת, לא ברור אם השול במקום רחב דיו, על מנת לאפשר לרכב לנסוע בו עם ארבעת גלגליו.

בע"פ **4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל**, חזר כבוד הש' מודריק, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות שלא במכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

מורה על ביטול הדין.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין אל הצדדים.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ט, 07 יולי 2019, בהעדר הצדדים.